

INDEX.

N

Natura quoad amorem paternum nullam differentiam inter filios legitimos, & illegitimos constituit, lib. 1. 19. 31.
Naturalis filius paterna nobilitate decoratur, l. 2. c. 1. n. 23. Quis naturalis filius dicatur, ibid. In pari necessitate potius est subvenientum proprii, quam extraneis, lib. 2. 16. 85.
Negativa plus operatur ad negandum, quam affirmativa ad affirmandum, lib. 1. 13. 36.
Est malignantis naturae, & quicquid post se inventit, destruit, ibid.
Negativa simplex, et si impossibilis sit probationis, verificanda est ab eo, qui in illa se fundat, l. 2. c. 6. n. 20. 21.
Negativam naturali statui rei conformem non tenetur probare, qui se fundat in illa, n. 37.
Negativa simplex nullo loco, aut tempore coarctata probari nequit, & testibus super ea deponentibus fides non adhibetur, n. 56.
Probari potest per inspectionem instrumentorum aut confessionem adversarii, n. 57.
Negativa coarcta, quae sit, & quomodo probetur, num. 64.
Nemo in suo officio delinquare presumitur, lib. 1. 6. 19.
Nemo plus juris in alium transferre potest, quam ipse habet, lib. 1. 14. 63.
Nemo presumitur ex infecta radice natus, lib. 1. 16. 64.
Nemo iniquitatem alterius portare debet, l. 1. 29.
Nemo est locupletandus cum alterius jactura, lib. 2. cap. 2. nu. 8.
Nemo creditur in articulo mortis immemor salutis aeternae, lib. 2. 13. 70.
Nepotes reorum laesae Majestatis an incurvant pœnas l. quisquis, C. ad l. Jul. Majest. lib. 2. 8. 48. 49.
Nepotes non veniunt filiorum appellatione, lib. 2. 18. 19.
Nobilis palinodiam canere non compellitur, l. 1. 11. 28. Ampliatur, et si officium vile exerceat, & alium nobilem injuria prosequatur, ibid. Quomodo probanda ad eum effectum nobilitas, n. 29.
Nobilis nemo presumitur, lib. 1. 16. 63.
Inter Nobilem, & hidalgum apud Hispanos differentia, lib. 2. 1. 22. Non carcerantur pro debito, nisi ex delicto, vel quasi descendat, n. 24. Quid de nobili ex privilegio? nu. 27. Limitatur, n. 28. Quid si fidejubat pro criminofo? nu. 29.
Nobilis non habet privilegium, ne conveniatur, ultra quam potest facere, n. 30. Quæ bona ei referuntur in executione, n. 31.
Nobilis levius corporaliter est puniendus, quam ignobilis, secus spiritualiter, vel pecuniaricer, l. 2. 9. 36. cum seqq. Limitatur, n. 39. 40.
Nobiles pluris honorem, & pecuniam minoris habent, quam cæteri, n. 38.
Torqueri non possunt, n. 51. Et si privilegio renunciant, n. 49. Pœnis ignominios non afficiuntur, nu. 51. Rei laesae Majestatis torquentur, & furca suspenduntur, n. 52. 53. In Hispania decapitantur, num. 54. Ob turpiter admissa ignominios plectuntur, n. 57.
Nobilis pœna pecuniaria ob inopiam in corporalem non commutatur, n. 63.
Nobilitas quomodo probetur de jure Regio, tam in petitorio, quam possessorio, lib. 1. 16. 61.

O

Ad oblationes tenentur fideles, si aliundè Parrocho congrua non exhibeatur, l. 1. 17. 38. Oblationes à quibus recipere non licet, lib. n. 39. Quæ res ad Altare offerri possunt, vel non ibid. Jus ad oblationes queritur Ecclesiæ, si per decennium exhiberi confueverint, lib. n. 42. Oblationes ex usu debitæ eti non siant, ministrum spirituale subrahendum non est, lib. n. 43. Oblationes utrum sint necessariò præstandæ, si Parrocho sit aliundè, ex quo se alere possit? ibid. nu. 44. Regulariter sunt voluntariae, ibid. Quando ex necessitate debeantur, ibid.

Oblations

INDEX.

Oblationes ad laicos jure proprio nequeunt pertinere, ib. n. 55.
Res oblatæ non consecratae possunt in laicorum usus per donationem, vel alium contractum alienari, ib. n. 56.
Obligatio ad restituendum non oritur ex prava intentione, sed ex actu injusto externo, l. 1. 11. 61.
Obligatio parit actionem, & haec sine illa esse non potest, lib. 1. 14. 59.
Obreptio quomodo committatur, & utrum à subreptione differat? lib. 1. 20. 13.
An veretur circa causam finalem, vel impulsivam? Judicis arbitrio relinquitur, lib. n. 55.
In obscuris, quod minimum est, sequimur, lib. 2. 5. 36. & c. 7. n. 51. ejusd. lib.
Obsides inter privatos an dari possint? lib. 2. cap. 1. n. 10. & 11.
Occidens ad sui defensionem, si hoc probare nequeat, tuta conscientia negat per abstinentiam homicidium, quamvis legitimè intercedatur, l. 1. 2. 18.
Occidere licet invasorem pro bonis tuendis, lib. 2. 9. 24.
Occidens in rixa ad defensionem honoris, mitius plectitur, n. 25. 26.
Occidere ad tuendum honorem non est peccatum, num. 27.
Occidere nocentes, publica autoritate permisum est, lib. 2. 9. 94. Quod de fide est, ib.
Occidens ad sui defensionem quando ad damnum resarcendum teneatur, lib. 2. 10. 71.
Occidens adversarium in duello, ad quod se invicem provocarunt, ad pecuniariam satisfactionem obligatur, num. 72. cum seqq.
Occidens ex intervallo quem vulneraverat, & de vulnere, & de homicidio tenentur, n. 89.
Odia debent refringi, lib. 2. 8. 46.
Olimpiadum initium, & computatio, lib. 1. 12. 3.
Singulæ quot constabant annis. Unde dicta. Quo tempore esse in usu deferunt, ib.
Onerosa hæreditaria sequuntur hæredem, lib. 2. c. 2. n. 3.
Operarum aestimatio quomodo facienda, ut vulnerato dannum pecunia resarcitur, lib. 2. cap. 10. nu. 52. & 56.
Oratoria an gaudente immunitatibus privilegio? lib. 2. 20. 239. Ubi quid de tribunis.
Ordinarii Iudices Ecclesiastici in Hispania ex conuentu, citationem fieri, præcipiunt, ut absolutionem juramenti ad effectum agendi concedant, lib. 1. cap. 10. num. 32. & 33.
Ordines minores an Sacramentum fint, lib. 1. c. 10. num. 32. & 33.
Ordini Episcopali annexa à non Episcopo præscripti nullo tempore possunt, lib. n. 63.
Ordo in conjunctis non attenditur, lib. 1. 14. 5.
Ordo judicarius servari debet ejus loci, in quo agitur non illius; in quo contractum est, sed quoad causæ decisionem leges loci contrarias sunt inspicienda, lib. 2. 11. 26.
Officium an sit tale, ut ab eo filius hæretici excludatur, quis decernet, si dubitetur? lib. 2. 8. 37. Quid in reo laesae Majestatis humanae? n. 41.

P

Pactum retrovendendi ad tempus, nullo certo espresso, ultra decennium non prodest, lib. 1. 9. 44.
Pacta emptori onerosa pretium minuant, ib. n. 54.

Pactum retrovendendi quantum diminuat pretium, ib. num. 55.
Pactum: ut nisi intra certum tempus census redimatur, maneat in posterum irredimibilis, ubi Bulla Pii V. viger, contractum facit irritum, ib. n. 58. Ubi recepta non est, pacto rejecto, contractus sustinetur, n. 59.
Pactum, ut non licet intra certum tempus census redimere, contractum vitiat, ibid. n. 60.
Præmissa pacta saltim in foto interiori, ex se licita sunt, si cum pretio compensentur, ibidem, num. 61.
Pactum de stando locationi antecessoris, intelligitur pro justa mercede, lib. 1. 15. 28.
Pacta emptori onerosa pretium minuant, l. 2. 3. 36.
Dubia contra venditorem interpretantur, lib. 2. 15. 38.
Pactum de non alienando cum hypotheca speciali impedi dominii translationem, nu. 56. ubi quid de generali.
Pactum ut stetor quoad interesse creditoris declarationi an valeat? lib. 2. 13. 8. Hoc pactum intelligitur, juramento præmisso, n. 25.
Palinodiæ canenda poena incurrit, si verba injuria aequivalenta expressis lege profertur, lib. 1. 11. 15.
Eam pœnam patitur, qui sponsam de præsenti alterius dixerit meretricem, ibid. n. 16.
An teneatur, qui alium Judeum, vel Maurum appellaverit? ibid. n. 17.
Palinodiæ canere adagium undè originem traxerit, ibid. n. 18.
Palinodiæ canere, palam fateri debet, se fuisse mentitum, ibid. n. 25.
Utrum objiciens verum ea pœna afficiatur? ibid. num. 26.
Quid si in absentem verba injuriosa tractentur? ibid. nu. 34.
Parochus an possit Sacra menta non solventibus decimas, vel oblationes denegare, lib. 1. c. 17. n. 43. & 49.
Quas decimas solvere tenetur Parochus? lib. 1. 17. 86.
Parochus potest facere, ut describantur fructus pendentes, ex quibus sibi decimæ sunt solvendæ, ibid. n. 103.
Particidii pœna statuta l. Pompeia de parricid. in usu non est, lib. 2. c. 10. n. 113.
Parum pro nihilo reputatur, lib. 1. 17. 133.
Pascua conducta à fratre de la Mesta in Hispania, etiam post finitam locationem auferri ab eo nequeunt, licet alius plus offerat, lib. 1. 17. 126.
Pater, & filius una, eadem persona censerunt, lib. 1. 2. 93. Magis in filio quam in se ipso patitur, n. 94.
Pater & filius si pro eodem crimine sint torquendi ad erudiendam veritatem, incipiendum est à filio, ibid. n. 95.
Paterni amoris egregium exemplum, ibid. n. 96.
Pater liberans filium, se ipsum videtur liberare, ibid. n. 98.
Pater absque mandato potest facere nomine filii, que illud speciale depositum, lib. 1. 6. 36.
Habet in bonis adventitis filii, qui sub ejus est potestare, liberam administrationem, l. 1. 8. 30.
Non cogitur satisfare, inventarium facere, aut rationes reddere, nisi dolosè veretur, ibid.
Potest alienare adventitis etiam immobilia ex causa fine decreto, quæcumque minor sit filius, ibid. n. 34. Jufta causa censerunt, se ipsum egenum alere, ibid. Emptori incumbit probare juftam causam alienandi, n. 35. Permissa

INDEX.

Permissa non procedunt in patre, qui filium in potestate non habet, aut qui carer ususfructu adventitiorum, ibid.
 Pater administrator honorum filii, in quibus usumfructum habet non tenetur de danno, quod sua negligentia contigit, ibid. n. 37. Nec curatur, siquid modicum dilapidet, ibid.
 Non amittit usumfructum, quo in adventitiis potitur, et si rem ex illis alienet, ibid. n. 43.
 Ususfructu omnino privatur de jure Regio si filius, nuptiis contractis, patriæ potestatis nexus liberetur, ibid. n. 47. Idem est, etiam de jure communis, si per dignitatem filius sui juris efficiatur, ibid.
 Pater habens filium unicum, & ex eo nepotem, non prohibetur, illum gravare, & majoratum ex tertio bonorum propria autoritate constituer, lib. I. 19. 34.
 Patris voluntas non minus erga illegitimos, quam legitimos filios est propria, ibid. n. 36.
 Pater impetrans legitimationem filii, debet exprimere, sihi legitimos esse, si eos habeat, in modo etiam spem proximam proliis legitimæ suscipienda, lib. I. 20. 98. cum seqq.
 Pater quando poterat jure communis filiam nuptiam in rebus veneris deprehensam occidere, lib. 2. 7. 6.
 Patre cum filiis simul pereunte, qui prius extintus presumuntur, lib. 2. c. 6. n. 23. & 47. Favore matris ille prius obijcisse creditur, n. 48.
 Excusat à solvenda pena pro filio ex statuto, si nepotem ex eo habeat excepto crimine Majestatis, lib. 2. 8. 84.
 Excusat idem si filius sit solvendo, n. 85. Non tenetur pro nepotibus reis, ibid.
 An excusetur filium exhaeredando, n. 86. Quid si filius legitime renunciet, n. 98.
 Pater non tenetur, si filius damnetur, ob contumaciam, ibid.
 An citari debeat in judicio contra filium, ibid.
 Pater de jure communis non obligatur ad solvendam legitimam pro filio delinquente, n. 90. Limitatur, n. 91.
 Patris bonis pro crimine fisco addicatis, non veniunt profectio bona, & quid de ususfructu adventitiorum, & peculio castrensi, remissive, num. 94.
 Patre solvente pecuniam pro filio an solutum in legitimam compuretur, n. 110. cum seqq.
 Pater magis in filiis, quam in se ipso patitur, n. 112. Solvente pecuniam: ne filius damnetur, ea in legitimam imputatur, n. 117.
 Non imputatur, quod solvit pater pro delicto filii, quo eo consentiente patratum est, n. 119. Imputatur quod pater ut fidejussor filii expedit, hu. 120.
 Pater cui filius actionem tutela remisit, bona exstantia cogitur restituere, lib. 2. 14. 22.
 Potest compelli ex causa ad consciendum inventarium de bonis adventitiis filii sui, n. 36. Utrum possit præjudicare liberis quoad emphyteusim familiarem, lib. 2. 18. 26. cum seqq. Qui quoad mixtam, n. 33.
 Cur non possit feudum pro liberis acceptum unius prælegare, n. 35.
 Pater delinquendo præjudicat, liberis in feudo, vel emphyteusi pro illis accepta, n. 37.
 Patrimonium suum jaftare nullus presumitur, lib. I. 3. 24.
 Patrimonia Clericorum res Ecclesiasticae censentur, lib. I. 4. 15.

Patrimonium universitatem juris continet, lib. I. 13. 7.
 Patrimonii jaftura gravis pena est, lib. 2. 9. 24.
 Patronus ut alimenta à liberto confequatur, paupertatem probare debet, lib. 2. 6. 14.
 Patroni favore si libertus cum filio pubere naufragio, vel alio confliktu pereat, filius patri supervixisse non presumitur, lib. 2. 7. 53. Seclusus est quoad hæredem patroni, n. 54.
 Pauper nullus iure presumitur, lib. 2. 6. 11.
 Pauper qui fuit an talis presumatur, & è contra redditivè n. 12. Quis pauper sit judicantis arbitrio estimatur, n. 42.
 Pauper alias persona honesta à ferendo testimonio in judicio non rejicitur, & quanta fides ei adhibenda sit, n. 46.
 Pauperes facile ad perjurium corrumpi solent, ibid. Magis virtuosus, quam dives presumitur, ib. Minus illi creditur, quam isti, n. 47.
 Pauper an subveniendum sit, qui propria culpa in eam calamitatem incidit, lib. 2. 16. 87. cum seqq. Quod ab allegante probandum est, n. 93.
 Paupertas non excusat moram debitoris, lib. I. c. 9. num. 51.
 Paupertatem allegans eam probare debet, lib. 2. c. 6. n. 13. Fallit, si sit notoria, n. 17.
 Paupertatis presumptio generalis est levissima tantum conjectura, num. 19. Paupertas qualitas est naturalis, ibid.
 Paupertas secundum qualitatem personarum consideratur, n. 43.
 Paupertas ubi à lege est definita, cessat Judicis arbitrium, n. 45. Quid sit paupertas, num. 43.
 Paupertate laborans testis omni exceptione major non est, num. 47. Eam multa mala comitantur, ibid. Ejusdem laudes, & privilegia remissive, ibidem. Quomodo probanda, n. 48. cum seqq. Est difficilis probatio, n. 53. De paupertate deponentes debent, & de propria crudelitate dicere, n. 54.
 Pacem violans furto pro primo mortis pena tenetur, lib. 2. 9. 74.
 Peccata non remittuntur cupientibus proprias injurias vindicare, lib. 2. c. 10. n. 41. & 42.
 Peccatum referatum committens spe absolutionis ex Jubileo, an ejus virtute possit absolvit, lib. 2. 20. 177.
 Peculum filiis, an veniat in confiscatione bonorum ejus, lib. 2. 8. 92. cum seqq. Adventitium, in quo pater usumfructum non habet spectat ad fiscum, num. 100. Secus est deprofecatio, n. 103. Statuto eaven potest, ut quocunque peculium ob filii delictum publicetur, num. 109.
 Pecunia aurea vel argentea non debetur auro vel argento legato, lib. I. 13. 47.
 Pecunia ut statim expendatur parata, debetur legatario bonorum omnium, & inter venalia computatur, lib. 2. 5. 3.
 Pecunia legata, qua debentur, n. 5.
 Venit sub generali bonorum obligatione, num. 9.
 Fallit in pecunia ipsa, pro qua obligatio constituitur, ibid.
 An obligatis bonis, quae de certo in loco sunt pecunia ibi existens maneat obligata, n. 11.
 Pecunia redacta ex mercibus obligatis an incidat in obligationem, numero 16. Succedit in loco rei in universalibus, ibidem.
 Pecunia ad vitam quam utilis, & necessaria, lib. 2. 9. 24.
 Pecunia praefens pluris estimatur, quam post tempus solvenda, lib. 2. 3. 49.

Poenalis

INDEX.

Poenalis lex conscientia non obligat lib. I. 2. 88. Ubi de penis agitur, mitior pars eligenda est, lib. I. 3. 80.
 Poenæ restringi debent non ampliari, ibid. n. 81.
 Poena conventionalis in favorem Ecclesie, vel filii inter contrahentes adjecta, utrum, postquam commissa est, possit per ipsum, cuius causa apposita fuit, remitti nulla interveniente Ecclesie vel fisci acceptatione, lib. I. 14. 73.
 Ad poenam corporalem potest se quis insons obligare lege, vel moribus permittentibus, lib. 2. I. 34. & c. 8. n. 131. 132. contra n. 134.
 De penis eorum, qui sibi manus inferunt, remissive, n. 89.
 Poena triplex, lib. 2. 8. 2. Medicinalis nullam culpm supponit, ibid. Poena definitur, n. 5. Poena, & culpa sunt correlative, n. 7. Absque hac illa esse non potest, n. 8. Corporalem pro alieno deticto impone innocentia lex humana non potest, n. 21. Poena culpam praecedere non valet, n. 22.
 Poenæ staturæ in liberos delinquentium plurimum homines à criminibus retrahunt, n. 23. Spirituales nunquam Deus pro alienis peccatis interrogat, n. 26. Nec lex humana id facere permititur, n. 27. Poenam cogitationis nemo patitur, n. 69.
 Poenam pecuniam ex causa potest lex humana, vel consuetudo pro alieno crimen insonti imponere, n. 81. Idem est de pena infamiae, n. 82.
 Poena soluta post mortem patris ex cumulo bonorum pro filio in legitimam imputatur, n. 116.
 Ad penam corporalem, vel spiritualem nemo se potest insons obligare, n. 121.
 Poenæ suos tenent Autores, n. 124. Pecuniam unus pro alio solvere potest, non corporalem, lib. 2. 9. 1.
 Poena est commenuranda delicto, lib. 2. 9. 1. Poenæ acerbitas bene, ac caute vivendi disciplina est, n. 19. Corporali qualibet pecuniaria est levior, n. 20. Debitam delicto in indivisibili solus Deus agnoscit, n. 22. Poenæ pro circumstantiis variantur, ibid. In peenis quod mitius est amplecti debet, ibid. Graviora delicta acerbiores pena depescunt, n. 23. Ex poenæ acerbitate delicti gravitas dignoscitur, ibid.
 Poena minuitur, cum post multum temporis infligitur, n. 28. cum seqq. Limitatur, n. 31. 34. Poena mitior quando constitutis indignitate interroganda, n. 36. cum aliis. In poenis imponendis personarum qualitas attenditur, n. 38. In correlativis an habetur ratio qualitatis personarum, n. 57. 58
 Poenam corporalem eligere non permittitur, cum possit pecunia satisfacere, n. 62. Poena corporalis non subrogatur pecuniarie quoad nobiles, n. 63. Corporalis nobilibus longe gravior est pecunaria, n. 64.
 Poena remittitur, vel commutatur ob excellentiam peritiae delinqentis, num. 68. cum sequentibus. Limitatur, n. 71.
 Poena in fures stabilitæ, num. 95. cum seqq. Poena dupli vel quadrupli recessit in aula in Hispania, n. 98.
 Poena omnes ex causa sunt judicibus arbitriis, num. 102. An subrogata in locum ordinaria posse esse corporalis? num. 114.
 Poena pecunaria pro injuria imposita est fisco applicanda, ubi criminaliter agitur, lib. 2. 10. 79.
 Poena, quae non multiplicatur ob reiterationem criminis ejusdem augetur, n. 97. Poena pecunaria parti applicanda num sit multiplicanda, vel augenda? n. 98.
 Ubi poena mortis ignis irrogatur, vivus de jure reus comburi debet, sed aliter apud Christianos de confusione observatur, n. 114.
 Faria addit. ad Covar. Tom I.

PP
cerdoti